

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

21872 *Reial decret llei 31/2026, de 20 d'octubre, per a la millora de l'acció protectora de la Seguretat Social i d'altres normes socials.*

I

L'acció protectora del sistema de la Seguretat Social, el contingut de la qual correspon determinar al legislador en el marc del que disposa l'article 41 de la Constitució espanyola, s'ha d'adaptar de manera permanent a les transformacions socials, econòmiques i demogràfiques, a fi de garantir una protecció suficient i adequada a les necessitats de la població.

En aquest context, aquest Reial decret llei incorpora un conjunt de mesures dirigides tant a la millora de l'acció protectora com al perfeccionament de la gestió de determinades prestacions. A aquest efecte, s'hi aborden, d'una banda, les noves realitats socials i sanitàries que requereixen respostes específiques del sistema i, de l'altra, les disfuncions detectades en l'aplicació de la normativa vigent, que cal corregir per reforçar la coherència del sistema, la seva eficàcia i la seguretat jurídica.

Així mateix, la norma introdueix ajustos orientats a garantir més suficiència i equitat en la protecció dispensada, així com a assegurar una resposta homogènia davant situacions de caràcter extraordinari, i contribueix en conjunt a la millora del funcionament del sistema de la Seguretat Social.

Les mesures esmentades s'articulen, fonamentalment, mitjançant la modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, així com d'altres normes de l'ordenament laboral i de la Seguretat Social, en els termes que despleguen els apartats següents.

II

D'una banda, s'hi incorporen mesures dirigides a reforçar la protecció dispensada pel sistema de la Seguretat Social en l'àmbit de la incapacitat temporal, amb l'adaptació del seu règim jurídic a noves realitats socials i sanitàries que requereixen una resposta específica del sistema públic de protecció social.

Així, s'hi regulen dos nous supòsits especials d'incapacitat temporal, relatius al trastorn menopàusic secundari codificat i a les lesions derivades de la violència de gènere, amb l'objectiu de donar resposta a realitats sanitàries que incideixen de manera significativa en la capacitat laboral, s'integra la perspectiva de gènere i es reforça la protecció de situacions de vulnerabilitat especial.

Simultàniament, s'hi fa una reordenació de les situacions especials d'incapacitat temporal, i s'integren tant les ja existents com els nous supòsits, amb la finalitat de reforçar la coherència sistemàtica de la seva regulació i adequar determinats aspectes del seu règim jurídic a les particularitats que en justifiquen la protecció singular.

Aquesta millora de l'acció protectora s'estén als diferents règims especials que integren el sistema de la Seguretat Social, sense perjudici de les particularitats i les especificitats pròpies de cadascun d'aquests.

La norma incorpora igualment altres mesures de millora de l'acció protectora en altres àmbits del sistema de la Seguretat Social.

D'una banda, s'hi modifica el paràmetre de referència per determinar l'import mínim de les pensions extraordinàries originades per actes de terrorisme, amb la substitució del triple de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples pel doble del salari mínim interprofessional, que constitueix un paràmetre més concorde per garantir un nivell

suficient de protecció. Aquesta modificació s'estén al règim de classes passives de l'Estat.

D'altra banda, s'hi modifica la prestació per cura de menors afectats per càncer o una altra malaltia greu. En primer lloc, es permet el reconeixement del dret en els casos en què, si bé no hi ha un ingrés hospitalari del menor, requereix tractaments mèdics de la mateixa intensitat. En segon lloc, i amb un caràcter excepcional, es possibilita l'extensió de la prestació més enllà del compliment dels 26 anys per la persona causant, sempre que acrediti un grau de discapacitat igual o superior al 65 per cent o un grau III de dependència. Finalment, se'n permet la percepció per totes dues persones cuidadores de manera alternativa o simultània, amb la finalitat d'atendre les demandes plantejades per les famílies afectades i aconseguir d'aquesta manera més corresponsabilitat en la cura de les persones malaltes que tradicionalment van exercint les dones. Amb aquest mateix objectiu, es modifica el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, que regula la reducció de jornada per aquest motiu.

Així mateix, es flexibilitzen determinats requisits d'accés a la pensió de viduitat de les parelles de fet que tinguin fills o filles en comú i s'eliminen exigències formals que han anat generant situacions de desprotecció i una litigiositat elevada. La reforma persegueix adequar la regulació al principi de realitat social que inspira l'evolució recent d'aquesta prestació i garantir una protecció efectiva als qui mantenen una convivència estable i acreditada. Aquestes modificacions s'incorporen igualment al règim de classes passives de l'Estat.

Igualment, s'incrementen les pensions d'orfanat causades després de la mort del causant a causa de violència contra la dona, sempre que les persones òrfenes es trobin en una situació equiparable a l'orfanat absoluta, amb l'objectiu d'ampliar la protecció econòmica dels menors i de les persones vulnerables afectades, de manera que l'import mínim mensual sigui l'equivalent al doble del salari mínim interprofessional mensual vigent en cada moment. Aquestes modificacions s'incorporen igualment al règim de classes passives de l'Estat.

De la mateixa manera, i amb la salvaguarda del seu rang reglamentari, s'hi modifica el Reglament general que determina la quantia de les prestacions econòmiques del règim general de la Seguretat Social i les condicions per al dret a aquestes, aprovat pel Decret 3158/1966, de 23 de desembre, a fi de recollir de manera sistemàtica i coherent la totalitat dels supòsits en què es considera que hi concorre una situació d'orfanat absoluta.

D'altra banda, s'hi introdueixen mesures dirigides a reforçar la protecció enfront d'esdeveniments de caràcter extraordinari. L'experiència derivada de les diferents catàstrofes naturals i emergències produïdes en els últims anys ha posat de manifest la conveniència d'establir amb un caràcter permanent l'assimilació a contingències professionals de determinades prestacions quan el fet causant derivi d'una catàstrofe extraordinària, a fi de garantir una resposta homogènia, immediata i previsible del sistema.

Així mateix, i salvaguardant el rang reglamentari de la seva regulació, s'introdueixen millores en el règim jurídic del Fons de garantia del pagament d'aliments, vigent des del 2008, amb els objectius de reforçar-ne la finalitat originària de protecció de menors davant l'incompliment d'obligacions alimentàries reconegudes judicialment, millorar-ne l'eficàcia protectora remonent obstacles d'accés que poden ser desproporcionats i ajustar el llinar econòmic a una realitat social i econòmica diferent de l'existent el 2007.

Per tant, per a la consecució d'aquests objectius, s'amplia el nombre de menors potencialment beneficiaris de l'avançament del fons, es revisen les condicions d'accés dels menors no nacionals d'un Estat membre de la Unió Europea i es redueix el període de residència exigít per poder ser una persona beneficiària dels avançaments. Una altra de les modificacions rellevants afecta el concepte d'unitat familiar, en la qual s'inclouen els menors que visquin al domicili i siguin creditors d'aliments, però la filiació dels quals no estigui determinada respecte de l'altra persona progenitora. També s'hi modifica

igualment la quantia màxima de l'avançament, que s'eleva a 300 euros mensuals. De manera complementària, s'eleva el límit d'ingressos exigit per accedir als avançaments, que passa a fixar-se en la quantia del salari mínim interprofessional.

Finalment, també s'hi recull una modificació de la Llei 29/2011, de 22 de setembre, de reconeixement i protecció integral a les víctimes del terrorisme, dirigida al fet que les víctimes del terrorisme que no hagin estat indemnitzades en concepte de responsabilitat civil pels delictes de terrorisme soferts, sigui perquè aquest delicte no hagi estat objecte d'una sentència penal ferma o perquè a la dita sentència no s'hagi fixat cap indemnització per aquest concepte, siguin indemnitzades per les quanties que fixa l'apartat 8, que s'incorpora a l'article 20, a fi d'equiparar les indemnitzacions percebudes per les víctimes del terrorisme amb una sentència penal i les que no tenen cap sentència penal.

Per assolir el dit objecte d'equiparació d'indemnitzacions, es regula que, transcorreguts cinc anys de la comissió del delicte sense que hagi recaigut cap sentència ferma, o havent-n'hi una, no fixi cap indemnització en concepte de responsabilitat civil, les víctimes poden sol·licitar que se'ls abonin els imports que fixa l'article 20 de la Llei 29/2011, de 22 de setembre, modulats en funció de la situació familiar de cada víctima.

Així mateix, la disposició transitòria segona, que s'incorpora a la dita Llei 29/2011, de 22 de setembre, preveu l'aplicació d'aquesta mesura a les persones beneficiàries d'indemnitzacions per mort o lesions incapacitants reconegudes abans de l'entrada en vigor d'aquesta reforma legal. En aquest cas, les diferències es poden sol·licitar en el termini de quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquesta norma i s'han d'abonar en tres pagaments, del mateix import, en tres anualitats des de la data del reconeixement, de manera que la despesa es distribueixi en diversos exercicis pressupostaris.

La diferència d'imports, l'han de percebre els qui van rebre les indemnitzacions, a exclusió dels drethavents de les persones mortes abans de l'entrada en vigor d'aquesta norma, tenint en compte que el dret a la percepció d'aquestes noves quanties neix a partir de l'entrada en vigor esmentada, per la qual cosa aquest dret no es va poder transmetre per via hereditària.

S'atén, per tant, la reivindicació principal del col·lectiu de víctimes del terrorisme i es completa el sistema d'indemnitzacions, ajudes i prestacions a les víctimes del terrorisme que preveu la Llei 29/2011, de 22 de setembre.

III

Aquest Reial decret llei respecta els límits establerts constitucionalment per a l'ús d'aquest instrument normatiu, ja que no afecta l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució espanyola, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general. Per justificar l'aprovació d'aquesta norma, hi concorre el pressupòsit habilitador de la necessitat extraordinària i urgent que preveu l'article 86.1 de la Constitució espanyola, que permet al Govern aprovar legislació d'urgència en la figura del reial decret llei, respecte del qual el Tribunal Constitucional manté una doctrina consolidada, que resumeix, entre d'altres, l'STC 12/2015, de 5 de febrer, FJ 3.

D'acord amb aquesta doctrina, al Tribunal Constitucional li correspon el control de la constitucionalitat dels decrets llei en els aspectes següents: en primer lloc, comprovar «que la definició pels òrgans polítics d'una situació de necessitat extraordinària i urgent sigui explícita i raonada» i, a més, «que hi hagi una connexió de sentit o relació d'adequació entre la situació definida que constitueix el pressupòsit i les mesures que s'adopten en el decret llei (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3), de manera que aquestes últimes tinguin una relació directa o de congruència amb la situació que es procura afrontar» (STC 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 3).

La necessitat extraordinària i urgent queda més que justificada en l'aprovació d'aquest Reial decret llei. En primer lloc, les reformes introduïdes en l'àmbit de la

incapacitat temporal són inajornables per donar resposta a noves realitats socials i sanitàries d'una incidència especial en la capacitat laboral. L'absència d'una regulació específica adequada compromet l'efectivitat de l'acció protectora del sistema i pot generar situacions de desprotecció que exigeixen una intervenció normativa immediata.

D'altra banda, les modificacions introduïdes en determinades prestacions del sistema responen a la necessitat immediata de garantir nivells adequats de suficiència i d'equitat. En particular, l'adaptació del règim de la pensió de viduitat en els supòsits de parelles de fet amb fills o filles en comú és urgent per evitar situacions de desprotecció derivades d'exigències formals que no es corresponen amb la realitat social actual, així com per reduir la litigiositat elevada existent en aquesta matèria, i el mateix pressupòsit habilitador es troba per a la modificació de la prestació d'orfandat derivada d'una situació de violència contra la dona.

Igualment, la modificació de la prestació per cura de menors afectats per càncer o una altra malaltia greu respon a la necessitat de donar una resposta immediata a les demandes de les famílies afectades, que contribueixi a una corresponsabilitat més gran en la cura, i evita que la regulació vigent continuï produint efectes desproporcionats en l'organització familiar i en la permanència en l'ocupació.

Les millores que estableix el règim jurídic del Fons de garantia d'aliments també estan investides d'aquesta necessitat extraordinària i urgent, atès que la gestió ordinària indica que no s'està assolint el nivell òptim de protecció.

Hi concorre, per tant, la situació de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola, i hi ha, a més, una connexió directa i immediata entre les circumstàncies descrites i les mesures que conté aquest Reial decret llei, que responen de manera conjunta a l'objectiu de reforçar l'acció protectora del sistema de la Seguretat Social, millorar-ne el funcionament i garantir una resposta adequada a necessitats urgents de protecció social.

Així mateix, el Tribunal Constitucional ha declarat que la situació de necessitat extraordinària i urgent es pot deduir d'«una pluralitat d'elements» que, respecte a la modificació de la Llei 29/2011, de 22 de setembre, serien els següents.

En primer lloc, es tracta d'una reivindicació mantinguda en el temps pels diversos col·lectius de víctimes del terrorisme, que no ha estat possible atendre a través dels mecanismes legislatius ordinaris, per raons molt diverses.

En segon lloc, aquesta situació de discriminació entre les unes i les altres víctimes afecta sobretot les que van patir les accions terroristes ja fa molts anys, a causa de l'antiguitat de bona part d'aquestes. És a dir, que es tracta de persones, en el millor dels casos, ja d'una edat avançada i en altres supòsits que han mort.

En tercer lloc, aquest element temporal incideix d'una manera determinant en la necessitat de no ajornar més una reforma i addicionalment de no incorporar-la a través de les vies parlamentàries ordinàries, si se'n vol garantir l'efectivitat real.

En efecte, la demora inherent a la tramitació legislativa ordinària podria impedir que la reparació afectés una part dels seus destinataris, la qual cosa frustraria de manera irreversible la finalitat de la reforma.

IV

En l'elaboració d'aquesta norma s'han observat els principis de bona regulació que preveu l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que exigeixen que aquestes actuïn d'acord amb els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

D'una banda, els principis de necessitat i d'eficàcia s'hi compleixen, segons el que s'ha assenyalat anteriorment sobre els seus fins i objectius, en tant que respon a una raó d'interès general, com és aprofundir en la coherència entre els diferents mecanismes de protecció social, la qual cosa redunda positivament en els drets de les persones afectades, pertanyents a diferents col·lectius i atenent noves realitats socials i sanitàries.

D'altra banda, aquest Reial decret llei dona compliment estricte al principi de proporcionalitat, ja que conté la regulació imprescindible per a la consecució dels objectius esmentats prèviament, sense que sigui restrictiva de drets, sinó garant d'aquests. Igualment, és adequat al principi de seguretat jurídica, atès que contribueix a reforçar la certesa i la claredat de l'ordenament de la Seguretat Social, i també és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic.

Els problemes constatats i la seva possible solució justifiquen suficientment la necessitat i l'oportunitat del projecte normatiu.

La norma compleix el principi de transparència, i la seva justificació queda expressada a la part expositiva, juntament amb la referència a l'estructura i al contingut; si bé, atès que es tracta d'un reial decret llei, la tramitació està exempta d'una consulta pública prèvia i dels tràmits d'audiència i informació públiques, de conformitat amb l'article 26.11 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

Finalment, aquest Reial decret llei compleix el principi d'eficiència, atès que la seva aplicació no imposa càrregues administratives innecessàries o accessòries i permet una gestió eficient dels recursos públics.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a, 7a, 8a, 14a, 17a i 18a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat, respectivament, la competència exclusiva en matèria de legislació processal, sense perjudici de les necessitats en aquest ordre que es derivin de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes; legislació laboral, sense perjudici de la seva execució per part dels òrgans de les comunitats autònomes; legislació civil, sense perjudici de la conservació, la modificació i el desplegament per part de les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allà on n'hi hagi; hisenda general i deute de l'Estat; legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes, i sobre les bases del règim jurídic de les administracions públiques i del règim estatutari dels funcionaris.

Així mateix, la legitimitat constitucional d'aquest Reial decret llei també troba el seu fonament jurídic en els articles 1.1, 9.2, 10.1 i 14 de la Constitució espanyola, ja que es dirigeix a garantir una protecció materialment igual de les víctimes del terrorisme i a corregir una diferència indemnitzatòria que no respon a l'entitat del dany sofert, sinó a una circumstància aliena a la víctima, com és l'existència d'una sentència penal ferma que hagi fixat la responsabilitat civil.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la ministra d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions; del ministre de l'Interior, i de les ministres de Treball i Economia Social, i d'Igualtat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 20 d'octubre de 2026,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.*

El text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, queda modificat de la manera següent:

U. S'hi modifica l'apartat 2 de l'article 61, que queda redactat en els termes següents:

«2. L'import mínim mensual de les pensions extraordinàries per actes de terrorisme que reconegui i aboni la Seguretat Social és l'equivalent al doble del salari mínim interprofessional mensual vigent en cada moment.

Les diferències existents entre les quanties de les pensions que haurien correspost i les que realment s'abonin són finançades amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

A l'efecte que preveu aquest apartat, les pensions per mort i supervivència causades per un mateix fet es computen conjuntament.»

Dos. S'hi modifica l'apartat 4 de l'article 144, que queda redactat en els termes següents:

«4. L'obligació de cotitzar continua en la situació d'incapacitat temporal, sigui quina sigui la causa, incloent-hi les situacions especials que conté la lletra a) de l'article 169.1; en la de naixement i cura d'un menor; en la de risc durant l'embaràs i en la de risc durant la lactància natural, així com en les altres situacions que preveu l'article 166 en què així s'estableixi per reglament.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, les empreses tenen dret a una reducció del 75 per cent de les quotes empresarials a la Seguretat Social per contingències comunes durant la situació d'incapacitat temporal dels treballadors que hagin complert l'edat de 62 anys. A aquestes reduccions de quotes no els és aplicable el que estableix l'article 20.1.»

Tres. S'hi modifica el paràgraf a) de l'article 169.1, que queda redactat en els termes següents:

«1. Tenen la consideració de situacions determinants d'incapacitat temporal:

a) Les degudes a malaltia comuna o professional i a accident, sigui o no de treball, mentre el treballador rebi assistència sanitària de la Seguretat Social i estigui impedit per al treball, amb una durada màxima de tres-cents seixanta-cinc dies, prorrogables per 180 dies més quan es presumeixi que durant aquest temps el treballador pot ser donat d'alta mèdica per curació.

Tenen la consideració de situacions especials d'incapacitat temporal per contingències comunes les següents:

1a Aquelles en què pugui estar la dona en cas de menstruació incapacitant secundària, així com la deguda a la interrupció de l'embaràs, voluntària o no, mentre rebi assistència sanitària pel servei públic de salut i estigui impedita per al treball, sense perjudici dels supòsits en què la interrupció de l'embaràs sigui deguda a un accident de treball o una malaltia professional, cas en què té la consideració de situació d'incapacitat temporal per contingències professionals.

2a La de gestació de la dona treballadora des del dia primer de la setmana trenta-novena.

3a Aquella en la qual es trobi la persona treballadora donant d'òrgans o teixits per trasplantar-los. Aquesta situació comprèn tant els dies discontinus com ininterromputs, en què el donant rebi assistència sanitària de la Seguretat Social i estigui impedit per al treball com a conseqüència de la preparació mèdica de la cirurgia, com els transcorreguts des del dia de l'ingrés hospitalari per dur a terme aquesta preparació o efectuar el trasplantament fins que sigui donat d'alta per curació.

4a Aquelles en què pugui estar la dona en cas de patologia limitant per trastorn menopàusic secundari codificat a aquest efecte, mentre rebi assistència sanitària pel servei públic de salut i estigui impedita per treballar com a conseqüència de la patologia esmentada.

5a Aquelles en què pugui estar la dona com a conseqüència de lesions causades per l'home que sigui o hagi estat el seu cònjuge o estigui o hagi estat lligat a ella per una relació similar d'afectivitat, fins i tot sense convivència, mentre rebi assistència sanitària i estigui impedita per treballar com a conseqüència de les lesions esmentades. A aquest efecte, és necessari que amb anterioritat a l'alta mèdica per curació o millora s'hagin expedit els documents sanitaris oficials de comunicació a la Fiscalia o a l'òrgan judicial, l'ordre de protecció, la resolució que acordi una mesura cautelar o l'informe del Ministeri Fiscal que reculli l'existència

d'indicis de violència de gènere, o bé que s'hagi dictat una sentència condemnatòria. El facultatiu mèdic del servei públic de salut ha d'identificar aquestes situacions especials mitjançant la codificació corresponent.

En els documents esmentats ha de figurar de manera expressa la relació de causalitat entre la lesió que va donar lloc a la situació especial d'incapacitat temporal i l'acte de violència que determina la condemna, la protecció o l'inici de la investigació.»

Quatre. S'hi modifica l'article 171, que queda redactat en els termes següents:

«1. La prestació econòmica en les diverses situacions constitutives d'incapacitat temporal consisteix en un subsidi equivalent a un tant per cent sobre la base reguladora, que s'ha de fixar i fer efectiu en els termes que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

En la situació especial d'incapacitat temporal per donació d'òrgans o teixits per trasplantar-los, que preveu l'article 169.1.a).3a, la prestació consisteix en un subsidi equivalent al cent per cent de la base reguladora establerta per a la prestació d'incapacitat temporal derivada de contingències comunes.

Per la seva banda, en les situacions que preveu l'article 169.1.a).1a, 2a, 4a i 5a, la prestació consisteix en un subsidi de quantia equivalent a la del subsidi d'incapacitat temporal per contingències comunes, si bé s'ha d'abonar en els termes que preveu l'article 173.1.

2. La base reguladora per al càlcul del subsidi d'incapacitat temporal per contingències comunes és el resultat de dividir l'import de la base de cotització per les dites contingències del mes immediatament anterior al mes previ al del fet causant pel nombre de dies a què la cotització esmentada es refereixi.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, quan la persona treballadora percebi una retribució mensual i hagi romàs en alta a l'empresa tot el mes natural, la base de cotització corresponent es divideix entre trenta.

En el supòsit de contingències professionals, la base reguladora és el resultat de sumar la base de cotització per contingències professionals del mes immediatament anterior al mes previ al del fet causant, sense hores extraordinàries, dividida pel nombre de dies a què correspongui la dita cotització, més les hores extraordinàries fetes l'any anterior al mes previ al del fet causant dividides entre 365 dies.

3. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, quan la persona treballadora hagi ingressat a l'empresa el mes anterior al del fet causant, per al càlcul de la base reguladora es pren la base de cotització per contingències comunes o per contingències professionals corresponent al mes immediatament anterior al del fet causant, dividit entre el nombre de dies a què la dita cotització es refereixi.

Quan la persona treballadora hagi ingressat a l'empresa el mateix mes del fet causant, per al càlcul de la base reguladora es pren la base de cotització per contingències comunes o professionals corresponent als dies transcorreguts des del dia d'alta a l'empresa fins al dia anterior al de la baixa mèdica, inclusivament, i es divideix pel nombre de dies a què la dita cotització es refereixi.»

Cinc. L'article 172 queda redactat de la manera següent:

«Són beneficiàries del subsidi per incapacitat temporal les persones incloses en aquest règim general que estiguin en qualsevol de les situacions que determina l'article 169, sempre que, a més de complir la condició general que exigeix l'article 165.1, acreditin els períodes mínims de cotització següents:

a) En cas de malaltia comuna, 180 dies dins dels cinc anys immediatament anteriors al fet causant. En les situacions especials que preveu l'article 169.1.a).1a, 3a, 4a i 5a no s'exigeixen períodes mínims de cotització.

En la situació especial que preveu l'article 169.1.a).2a s'exigeix que la persona interessada acrediti els períodes mínims de cotització que assenyalava l'article 178.1 segons l'edat que tingui complerta en el moment d'inici del descans, prenent com a referència la data de la baixa mèdica.

b) En cas d'accident, tant si és de treball com si no, i de malaltia professional, no s'exigeix cap període previ de cotització.»

Sis. L'apartat 1 de l'article 173 queda redactat de la manera següent:

«1. En cas d'accident de treball o malaltia professional, el subsidi s'ha d'abonar des de l'endemà de la baixa a la feina, i el salari íntegre corresponent al dia de la baixa és a càrrec de l'empresari.

En cas de malaltia comuna o d'accident no laboral, el subsidi s'ha d'abonar a partir del quart dia de baixa a la feina, si bé des del quart fins al quinè dia de baixa, tots dos inclusivament, el subsidi és a càrrec de l'empresari.

En les situacions especials d'incapacitat temporal que preveu l'article 169.1.a), el subsidi s'ha d'abonar, a càrrec de l'entitat gestora o col·laboradora que cobreixi la incapacitat temporal per contingències comunes, des de l'endemà de la baixa a la feina, i el salari íntegre corresponent al dia de la baixa és a càrrec de l'empresari.»

Set. S'hi modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 190, en els termes següents:

«1. A l'efecte de la prestació per cura de menors de 18 anys afectats per càncer o una altra malaltia greu, es considera situació protegida la reducció de la jornada de treball d'almenys un 50 per cent que, d'acord amb el que preveu el paràgraf tercer de l'article 37.6 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, portin a terme les persones progenitores, guardadores amb fins d'adopció o acollidores de caràcter permanent, quan totes dues treballin, o quan només hi hagi una persona progenitora perquè es tracti de famílies monoparentals, per a la cura directa, contínua i permanent de la persona menor a càrrec seu afectada per càncer o una altra malaltia greu que requereixi un ingrés hospitalari o una situació assimilada en els termes que es despleguin reglamentàriament.

2. L'acreditació del patiment del càncer o una altra malaltia greu, així com de la necessitat d'hospitalització o tractament i de cura durant aquests, en els termes que indica l'apartat anterior, s'ha de dur a terme mitjançant un informe del facultatiu d'atenció primària o especialitzada del servei públic de salut de la comunitat autònoma corresponent.

3. Es manté la prestació econòmica fins als 23 anys quan, assolida la majoria d'edat, persisteixi el patiment del càncer o la malaltia greu, diagnosticada anteriorment, i subsisteixi la necessitat d'hospitalització o tractament i de cura durant aquests, en els termes i amb l'acreditació que exigeixen els apartats anteriors.

No obstant això, complets els 18 anys, es pot reconèixer la prestació fins que la persona causant compleixi 23 anys en els supòsits de patiment de càncer o una malaltia greu diagnosticada abans que assolixi la majoria d'edat, sempre que en el moment de la sol·licitud s'acreditin els requisits que estableixen els apartats anteriors, tret de l'edat.

Així mateix, es manté la prestació econòmica fins que la persona causant compleixi 26 anys si abans d'assolir els 23 anys acredita, a més, un grau de discapacitat igual o superior al 65 per cent.

Excepcionalment es preveu la pròrroga del dret a la prestació més enllà dels 26 anys en els casos en què les persones causants acreditin una discapacitat igual o superior al 65 per cent, o bé tinguin reconegut el grau III de dependència, sempre que persisteixi la convivència amb la persona beneficiària i es continuïn

acreditant les necessitats de cura directa, contínua i permanent en els termes i amb l'acreditació que exigeixen els apartats anteriors.

S'entén complert el requisit de convivència a què es refereix el paràgraf anterior encara que la persona causant resideixi temporalment en un recurs residencial o en un habitatge de suport en règim d'estada de respir o de curta durada, sempre que la persona beneficiària mantingui, de manera acreditada, l'exercici efectiu i continuat de la cura.»

Vuit. S'hi modifica l'apartat 2 i s'afegeix un nou apartat 5 de l'article 191, que queda redactat de la manera següent:

«2. Quan concorrin en totes dues persones progenitores, guardadores amb fins d'adopció o acollidores de caràcter permanent les circumstàncies necessàries per tenir la condició de beneficiàries de la prestació per la mateixa persona causant, el dret a percebre-la pot ser reconegut a favor d'una d'elles o a favor de totes dues de manera alternativa o simultània.

En els casos en què a la mateixa unitat familiar hi hagi més d'una persona a càrrec que compleixi els requisits que preveu l'article anterior, es pot reconèixer el subsidi a totes dues persones progenitores, guardadores amb fins d'adopció o acollidores, sempre que cadascuna d'elles compleixi individualment els requisits exigits per a l'accés a la prestació i la reducció de jornada es refereixi a la cura de persones diferents.

No obstant això, en els supòsits de nul·litat, separació, divorci o extinció de la parella de fet, així com quan s'acrediti ser víctima de violència de gènere, el dret s'ha de reconèixer a favor de la persona progenitora, guardadora o acollidora que conviski amb la persona malalta, encara que l'altra no treballi, sempre que es compleixi la resta dels requisits exigits.»

«5. Als efectes que preveu aquest capítol, la constitució i l'existència de parella de fet s'acredita mitjançant una certificació de la inscripció en algun dels registres específics existents a les comunitats autònomes o als ajuntaments del lloc de residència, si s'escau, o un document públic en què consti la constitució de la parella esmentada. No s'exigeix el requisit d'inscripció en un registre de parelles de fet, ni la constitució de la parella esmentada en un document públic, en cas que es tinguin fills o filles comuns.»

Nou. S'hi modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 192, que queden redactats de la manera següent:

«1. La prestació econòmica de la situació protegida que preveu l'article 190 consisteix en un subsidi equivalent al 100 per cent de la base reguladora establerta per a la prestació d'incapacitat temporal derivada de contingències professionals, i en proporció a la reducció que experimenti la jornada de treball.

En el supòsit de gaudi simultani per totes dues persones progenitores, guardadores amb fins d'adopció o acollidores de caràcter permanent, per a la cura de la mateixa persona causant, la prestació econòmica per a cadascuna d'elles consisteix en un subsidi equivalent al 50 per cent de la seva base reguladora respectiva establerta per a la prestació d'incapacitat temporal derivada de contingències professionals, independentment del percentatge de reducció que cada una experimenti en la seva jornada de treball d'acord amb el que preveu l'article 37.6 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

2. Aquesta prestació s'extingeix quan, amb l'informe previ del facultatiu d'atenció primària o especialitzada del servei públic de salut de la comunitat autònoma corresponent, cessi la necessitat de la cura directa, contínua i permanent del fill o la filla menor o de la persona subjecta a acolliment de caràcter permanent o guarda amb fins d'adopció. Així mateix, en els supòsits de

l'article 190.3, paràgrafs tercer i quart, la prestació s'extingeix si la persona malalta deixa d'acreditar el grau de discapacitat o de dependència requerit.»

Deu. S'hi modifica l'apartat 2 de l'article 221, que queda redactat en els termes següents:

«2. A l'efecte del que estableix aquest article, es reconeix com a parella de fet la constituïda, amb relació d'afectivitat anàloga a la conjugal, pels qui, sense estar impedits per contreure matrimoni, no tinguin vincle matrimonial amb una altra persona ni constituïda parella de fet, i acreditin, mitjançant el certificat d'empadronament corresponent, una convivència estable i notòria amb caràcter immediat a la mort del causant i amb una durada ininterrompuda no inferior a cinc anys.

L'existència de parella de fet s'ha d'acreditar mitjançant un certificat de la inscripció en algun dels registres específics de les comunitats autònomes o als ajuntaments del lloc de residència, o mitjançant un document públic en què consti la constitució de la parella. Tant aquesta inscripció com la formalització del document públic corresponent s'han d'haver produït amb una antelació mínima de dos anys respecte a la data de la mort del causant.

En cas que hi hagi fills en comú, únicament és exigible el requisit d'una convivència estable i notòria durant un període d'almenys dos anys ininterromputs, amb caràcter immediat a la mort del causant. La dita convivència s'ha d'acreditar mitjançant el certificat d'empadronament corresponent.»

Onze. S'hi modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 224, que queden redactats de la manera següent:

«1. Tenen dret a la pensió d'orfandat, en règim d'igualtat, cadascun dels fills i les filles del causant o de la causant morta, sigui quina sigui la naturalesa de la seva filiació, sempre que, en el moment de la mort, siguin menors de vint-i-un anys o estiguin incapacitats per al treball i que el causant estigués en situació d'alta o en una situació assimilada a la d'alta, o fos pensionista en els termes de l'article 217.1.c).

És aplicable, així mateix, a les pensions d'orfandat el que preveu el segon paràgraf de l'article 219.1.

Tenen dret a la prestació d'orfandat, en règim d'igualtat, cadascun dels fills i les filles de la causant morta, sigui quina sigui la naturalesa de la seva filiació, sempre que compleixin els requisits d'edat a què es refereix el primer paràgraf, quan la mort s'hagi produït per violència contra la dona, en els termes que defineixen la llei o els instruments internacionals ratificats per Espanya, i en tot cas quan sigui deguda a la comissió contra la dona d'algun dels supòsits de violències sexuals determinats per la Llei orgànica de garantia integral de la llibertat sexual i no compleixin els requisits necessaris per causar una pensió d'orfandat.

L'import d'aquesta prestació és l'equivalent al doble del salari mínim interprofessional mensual vigent en cada moment.

En el supòsit que hi hagi més d'una persona beneficiària d'aquesta prestació, l'import conjunt d'aquestes no pot superar l'import de la dita quantia.

En tot cas, quan la mort s'hagi produït per violència contra la dona, en els termes que descriu aquest article, l'import mínim mensual de la pensió d'orfandat és l'equivalent al doble del salari mínim interprofessional mensual vigent en cada moment. En el supòsit que hi hagi més d'una persona beneficiària d'aquesta pensió, l'import conjunt d'aquestes no pot superar l'import de la dita quantia.

Les diferències existents entre les quanties de les pensions que haurien correspost i les que realment s'abonin són finançades mitjançant una transferència de l'Estat al pressupost de la Seguretat Social.

2. Quan la mort s'hagi produït per violència contra la dona, en els termes que descriu aquest article, el dret a la pensió d'orfandat i, si s'escau, a la prestació d'orfandat, no s'extingeix en el supòsit d'adopció dels fills i les filles de la causant morta com a conseqüència de violència sobre la dona.

La nova pensió o prestació d'orfandat que es pugui generar com a conseqüència de la mort d'una de les persones adoptants és incompatible amb la pensió o prestació d'orfandat que es percebia, i s'ha d'optar per una d'aquestes.»

Dotze. S'hi modifica l'apartat 1 de l'article 309, que queda redactat de la manera següent:

«1. Queden excloses de la regularització que preveu la lletra c) de l'article 308.1 les cotitzacions corresponents als mesos les bases de cotització dels quals s'hagin tingut en compte per al càlcul de la base reguladora de qualsevol prestació econòmica del sistema de la Seguretat Social reconeguda amb anterioritat a la data en què s'hagi efectuat la regularització esmentada.

Igualment, queden excloses de la regularització les bases de cotització posteriors a les que esmenta el paràgraf anterior fins al mes en què es produeixi el fet causant.

En conseqüència, les bases de cotització a les quals han fet referència els paràgrafs anteriors adquireixen caràcter definitiu respecte d'aquests mesos, sense que sigui procedent la revisió de l'import de les prestacions causades.

De la mateixa manera, durant els períodes en què les persones treballadores per compte propi o autònomes percebin prestacions per incapacitat temporal, risc durant l'embaràs, risc durant la lactància natural, naixement i cura de menor, exercici corresponsable de la cura del lactant i cura de menors afectats per càncer o una altra malaltia greu, així com per cessament d'activitat o per a la sostenibilitat de l'activitat de les persones treballadores per compte propi o autònomes en la seva modalitat cíclica o sectorial, en els supòsits en què hagin de romandre en alta en aquest règim especial, la base de cotització mensual aplicada adquireix caràcter definitiu i, en conseqüència, no és objecte de la regularització que preveu la lletra c) de l'article 308.1.»

Tretze. S'afegeix un nou paràgraf h) a l'article 318, amb la redacció següent:

«h) En matèria d'incapacitat temporal, el que disposa el capítol V del títol II, excepte: els dos últims paràgrafs de l'article 170.2, l'article 171.2 i 3, l'article 173.3 i el tercer paràgraf de l'article 174.5.

La base reguladora de la prestació d'incapacitat temporal, sigui quina sigui la contingència, està constituïda per la base de cotització a aquest règim especial corresponent al mes immediatament anterior al mes previ al del fet causant, dividida entre trenta.

Si l'alta en el règim especial s'ha produït el mateix mes de la baixa mèdica, s'hi aplica el que disposa el paràgraf anterior referit al mes indicat. Si s'ha produït el mes anterior al de la baixa mèdica, per al càlcul de la base reguladora es pren la base de cotització corresponent al mes immediatament anterior al de la baixa mèdica.

En l'aplicació de l'article 173.1, es tenen per no posades les referències als dies en què el salari o la prestació està a càrrec de l'empresari.»

Catorze. S'hi modifiquen els apartats 1 i 2 de la disposició addicional primera, que queden redactats de la manera següent:

«Disposició addicional primera. *Normes aplicables als règims especials.*

1. Al règim especial de la Seguretat Social per a la mineria del carbó li és aplicable el que preveuen els articles 146.4; 151; 152; 153; 161.4; els capítols V,

VI, VII, VIII, IX i X del títol II; els articles 194, apartats 2 i 3; 195, excepte l'apartat 2; 197; 200; 205; 206 i 206 *bis*; 207; 208; 209; 210; 213; 214; 215; 219; 220; 221; 222; 223; 224; 225; 226, apartats 4 i 5; 227, apartat 1, segon paràgraf; 229; 231; 232; 233; 234, i els capítols XV i XVII del títol II.

També és aplicable en el règim esmentat el que preveuen l'últim paràgraf de l'apartat 2 i l'apartat 4 de l'article 196. A l'efecte de determinar l'import mínim de la pensió i del càlcul del complement a què es refereixen, respectivament, els apartats esmentats, s'ha de prendre en consideració com a base mínima de cotització la vigent en cada moment en el règim general, sigui quin sigui el règim d'acord amb les normes del qual es reconeixin les pensions d'incapacitat permanent total i de gran incapacitat.

2. Sense perjudici del que preveu la Llei 47/2015, de 21 d'octubre, reguladora de la protecció social de les persones treballadores del sector marítimopesquer, i en particular respecte de l'acció protectora en el capítol IV del títol I de la Llei esmentada, són aplicables al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar les disposicions d'aquesta Llei següents:

a) Als treballadors per compte d'altri, el que disposen els articles 146.4; 151; 152; 153, i els capítols V, XV i XVII del títol II.

b) Als treballadors per compte propi, el que disposen els articles 306.2; 308; 309; 310; 311 i 313, així com el capítol XV del títol II. En matèria d'incapacitat temporal, el que disposa el capítol V del títol II amb les mateixes exclusions i especialitats que recull l'article 318 per als treballadors del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms.»

Quinze. S'hi suprimeix la disposició addicional quarantena.

Setze. Es numeren com a disposició addicional seixanta-dosena i disposició addicional seixanta-tresena les disposicions addicionals noves introduïdes per l'article únic, apartats tres i quatre, de la Llei 2/2026, de 29 de juliol, de modificació del Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, en relació amb les mutualitats alternatives que regulen les disposicions addicionals 18a i 19a

Disset. S'hi introdueix una nova disposició addicional seixanta-quatrena, en els termes següents:

«Disposició addicional seixanta-quatrena. *Assimilació de les prestacions de la Seguretat Social a contingències professionals en situacions catastròfiques.*

A les normes amb rang de llei que s'aprovin per donar una cobertura extraordinària després d'un succés o esdeveniment catastròfic, es pot acordar que les prestacions de la Seguretat Social, com ara incapacitat temporal, incapacitat permanent o mort i supervivència, siguin assimilades a una contingència professional, i així en millora la cobertura.»

Divuit. S'hi modifica l'apartat 2 i s'introdueix un nou apartat 3 en la disposició transitòria tretzena en els termes següents:

«2. També tenen dret a la pensió de viduitat les persones que estiguin en la situació que assenyala el primer paràgraf de l'apartat anterior, encara que no compleixin els requisits que s'hi assenyalen, sempre que es tracti de persones amb seixanta-cinc anys o més i la durada del matrimoni amb el causant de la pensió no hagi estat inferior a quinze anys.

La pensió es reconeix en els termes que preveu l'apartat anterior.

3. Les persones a les quals s'hagi reconegut la pensió de viduitat a l'empara del que preveu la redacció de l'apartat 2 anterior al Reial decret llei 31/2026, de 20 d'octubre, per a la millora de l'acció protectora de la Seguretat Social i d'altres normes socials, que hagin vist suspès el dret a percebre-la o el d'una altra pensió

contributiva del sistema de la Seguretat Social com a conseqüència de la seva aplicació poden sol·licitar la rehabilitació de la pensió suspesa sempre que acreditin el manteniment de la resta dels requisits exigits. Tot això, sense perjudici de l'aplicació del límit màxim previst per al supòsit de concurrència de pensions públiques.

La sol·licitud s'ha de presentar en el termini improrrogable dels dotze mesos següents a l'entrada en vigor del Reial decret llei 31/2026, de 20 d'octubre. La rehabilitació de la pensió suspesa té efectes econòmics des del dia primer del mes següent al de la sol·licitud.»

Dinou. S'hi afegeix una nova disposició transitòria quaranta-vuitena, amb el contingut literal següent:

«Disposició transitòria quaranta-vuitena. *Reconeixement de la pensió de viduïtat de parelles de fet en supòsits excepcionals.*

1. Es reconeix el dret a la pensió de viduïtat quan, havent-se produït la mort d'un dels membres de la parella de fet amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret llei 31/2026, de 20 d'octubre, per a la millora de l'acció protectora de la Seguretat Social i d'altres normes socials, hi concorrin les circumstàncies següents:

a) Que, a la mort del causant, complint aquest els requisits a què es refereix l'article 219.1, no s'hagi pogut causar dret a una pensió de viduïtat.

b) Que el beneficiari pugui acreditar en el moment de la mort del causant l'existència de parella de fet, en els termes que estableix l'apartat 2 de l'article 221.

c) Per accedir a la pensió que regula aquesta disposició, la sol·licitud corresponent s'ha de presentar en el termini improrrogable dels dotze mesos següents a l'entrada en vigor del Reial decret llei 31/2026, de 20 d'octubre. La pensió reconeguda té efectes econòmics des del dia primer del mes següent a la sol·licitud sempre que es compleixin tots els requisits que preveu aquesta disposició.

2. En el supòsit que la persona beneficiària tingui reconegut dret a alguna pensió contributiva de la Seguretat Social o se li pugui reconèixer en un futur, en cap cas la suma no pot superar el límit establert per a la concurrència de pensions.

3. Les persones a les quals s'hagi reconegut la pensió de viduïtat a l'empara del que preveu la derogada disposició addicional quarantena que hagin vist suspès el dret a percebre-la o el d'una altra pensió contributiva del sistema de la Seguretat Social com a conseqüència de l'aplicació de la lletra c) de la dita disposició addicional poden sol·licitar la rehabilitació de la pensió suspesa sempre que acreditin el manteniment de la resta dels requisits exigits. Tot això, sense perjudici de l'aplicació del límit màxim previst per al supòsit de concurrència de pensions públiques.

La sol·licitud s'ha de presentar en el termini improrrogable dels dotze mesos següents a l'entrada en vigor del Reial decret llei 31/2026, de 20 d'octubre. La rehabilitació de la pensió suspesa té efectes econòmics des del dia primer del mes següent al de la sol·licitud.»

Article segon. *Modificació de la Llei 47/2015, de 21 d'octubre, reguladora de la protecció social de les persones treballadores del sector marítimopesquer.*

La Llei 47/2015, de 21 d'octubre, reguladora de la protecció social de les persones treballadores del sector marítimopesquer, queda modificada de la manera següent:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 23, que queda redactat de la manera següent:

«2. Així mateix, estan en situació d'incapacitat temporal les persones treballadores que estiguin en les situacions especials d'incapacitat temporal per contingències comunes a què es refereix l'article 169.1.a).1a, 2a, 3a, 4a i 5a del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, en els termes dels articles 144, 171, 172 i 173 de la mateixa norma.»

Dos. S'hi modifica l'apartat tercer de l'article 24, que queda redactat de la manera següent:

«3. Així mateix, poden ser beneficiàries d'un subsidi per naixement i cura de menor les persones treballadores que, produïda la situació de naixement, adopció, guarda amb fins d'adopció o acolliment familiar, compleixin tots els requisits establerts per accedir a la prestació per naixement i cura de menor, excepte el període mínim de cotització que estableix l'article 178 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.»

Article tercer. *Modificació del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril.*

El text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, queda modificat de la manera següent:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 27, que queda redactat en els termes següents:

«2. A aquests efectes, les pensions de classes passives, inclòs l'import de la pensió mínima, s'han de revalorar al començament de cada any en el percentatge equivalent al valor mitjà de les taxes de variació interanual expressades en tant per cent de l'índex de preus de consum dels dotze mesos previs al desembre de l'any anterior. L'import mínim mensual de les pensions extraordinàries per actes de terrorisme que es reconeixin i s'abonin és l'equivalent al doble del salari mínim interprofessional mensual vigent en cada moment.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 38, que queda redactat en els termes següents:

«4. També tenen dret a la pensió de viduitat, amb caràcter vitalici, els qui estiguin units al causant com a parella de fet en el moment de la seva mort i compleixin els altres requisits que estableix aquest apartat.

A l'efecte del que estableix aquest article, es reconeix com a parella de fet la constituïda, amb relació d'afectivitat anàloga a la conjugal, pels qui, sense estar impedits per contreure matrimoni, no tinguin vincle matrimonial amb altra persona ni constituïda parella de fet, i acreditin, mitjançant el certificat d'empadronament corresponent, una convivència estable i notòria amb caràcter immediat a la mort del causant i amb una durada ininterrompuda no inferior a cinc anys.

L'existència de parella de fet s'ha d'acreditar mitjançant un certificat de la inscripció en algun dels registres específics de les comunitats autònomes o als ajuntaments del lloc de residència, o mitjançant un document públic en què consti la constitució de la parella. Tant aquesta inscripció com la formalització del

document públic corresponent s'han d'haver produït amb una antelació mínima de dos anys respecte a la data de la mort del causant.

En cas que hi hagi fills en comú, únicament és exigible el requisit d'una convivència estable i notòria durant un període d'almenys dos anys ininterromputs, amb caràcter immediat a la mort del causant. La dita convivència s'ha d'acreditar mitjançant el certificat d'empadronament corresponent.»

Tres. Es modifiquen els apartats 1 i 5 de l'article 41, que queden redactats de la manera següent:

«1. Tenen dret a pensió d'orfandat els fills del causant dels drets passius que siguin menors de vint-i-un anys, així com els que estiguin incapacitats per a qualsevol treball abans de complir aquesta edat o de la data de la mort del causant.

Aquest dret assisteix cadascun dels fills del mort o declarat mort, independentment de l'existència o no de cònjuge supervivent. En els casos d'orfandat absoluta, derivada de la mort de tots dos progenitors, el beneficiari té dret a l'increment de la base reguladora en els termes que es determinin reglamentàriament.

Als efectes del que preveu aquest article, es presumeix l'orfandat absoluta quan s'hagi produït un abandonament de la responsabilitat familiar del progenitor supervivent i s'hagi atorgat l'acolliment o la tutela de la persona òrfena per violència contra la dona a favor de tercers o familiars, així com en altres supòsits determinats reglamentàriament.»

«5. L'adopció del beneficiari d'una pensió d'orfandat dona lloc a l'extinció d'aquesta, amb efectes a partir del dia primer del mes següent a la data de la resolució judicial per la qual es constitueixi l'adopció.

En el supòsit d'adopció dels fills i les filles d'una causant morta com a conseqüència de violència sobre la dona, es manté el dret a la pensió d'orfandat.

La nova pensió o prestació d'orfandat que es pugui generar com a conseqüència de la mort d'una de les persones adoptants és incompatible amb la pensió o prestació d'orfandat que es percebia, i s'ha d'optar per una d'aquestes.»

Quatre. S'hi modifica l'apartat 9 i se suprimeix l'apartat 10 de l'article 42, que queda redactat de la manera següent:

«9. Les filles i els fills que siguin titulars de la pensió d'orfandat causada per la víctima de violència contra la dona, en els termes que defineixen la llei o els instruments internacionals ratificats per Espanya, l'import mínim mensual de la pensió d'orfandat és l'equivalent al doble del salari mínim interprofessional mensual vigent en cada moment. En el supòsit que hi hagi més d'una persona beneficiària d'aquesta pensió, l'import conjunt d'aquestes no pot superar l'import de la dita quantia.»

Cinc. S'hi suprimeix la disposició addicional vintena.

Sis. S'hi afegeix una nova disposició transitòria setzena, amb el contingut literal següent:

«Disposició transitòria setzena. *Reconeixement de la pensió de viduitat de parelles de fet en supòsits excepcionals.*

1. Es reconeix el dret a la pensió de viduitat quan, havent-se produït la mort d'un dels membres de la parella de fet amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret llei 31/2026, de 20 d'octubre, per a la millora de l'acció protectora de

la Seguretat Social i d'altres normes socials, hi concorren les circumstàncies següents:

- a) Que a la mort del causant no s'hagi pogut causar dret a una pensió de viduitat.
- b) Que el beneficiari pugui acreditar en el moment de la mort del causant l'existència de parella de fet, en els termes que estableix l'apartat 4 de l'article 38.
- c) Per accedir a la pensió que regula aquesta disposició, la sol·licitud corresponent s'ha de presentar en el termini improrrogable dels dotze mesos següents a l'entrada en vigor del Reial decret llei 31/2026, de 20 d'octubre. La pensió reconeguda té efectes econòmics des del dia primer del mes següent a la sol·licitud.

2. En el supòsit que el beneficiari tingui reconegut dret a alguna pensió contributiva de la Seguretat Social o se li pugui reconèixer en un futur, en cap cas la suma no pot superar el límit establert per a la concurrència de pensions.

3. Les persones a les quals s'hagi reconegut la pensió de viduitat a l'empara del que preveu la derogada disposició addicional vintena que hagin vist suspès el dret a percebre-la o el d'una altra pensió contributiva del sistema de la Seguretat Social com a conseqüència de l'aplicació de la lletra c) de la dita disposició addicional poden sol·licitar la rehabilitació de la pensió suspesa sempre que acreditin el manteniment de la resta dels requisits exigits. Tot això, sense perjudici de l'aplicació del límit màxim previst per al supòsit de concurrència de pensions públiques.

La sol·licitud s'ha de presentar en el termini improrrogable dels dotze mesos següents a l'entrada en vigor del Reial decret llei 31/2026, de 20 d'octubre. La rehabilitació de la pensió suspesa té efectes econòmics des del dia primer del mes següent al de la sol·licitud.»

Article quart. *Modificació del text refós de la Llei sobre Seguretat Social de les Forces Armades, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2000, de 9 de juny.*

Es modifica l'article 18.3 del text refós de la Llei sobre Seguretat Social de les Forces Armades, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2000, de 9 de juny, que queda redactat de la manera següent:

«3. Així mateix, estan en situació d'incapacitat temporal les funcionàries indicades que estiguin en les situacions especials d'incapacitat temporal per contingències comunes a què es refereix l'article 169.1.a), 1a, 2a, 4a i 5a del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, en els termes dels articles 144, 172 i 173 de la mateixa norma.»

Article cinquè. *Modificació del text refós de les disposicions legals vigents sobre el règim especial de la Llei sobre Seguretat Social del personal al servei de l'Administració de justícia, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2000, de 23 de juny.*

Es modifica l'article 19.2 del text refós de les disposicions legals vigents sobre el règim especial de la Llei sobre Seguretat Social del personal al servei de l'Administració de justícia, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2000, de 23 de juny, que queda redactat de la manera següent:

«2. Així mateix, estan en situació d'incapacitat temporal les funcionàries en actiu compreses en l'àmbit d'aplicació d'aquest text refós que estiguin en les situacions especials d'incapacitat temporal per contingències comunes a què es refereix l'article 169.1.a), 1a, 2a, 4a i 5a del text refós de la Llei general de la

Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, en els termes dels articles 144, 172 i 173 de la mateixa norma.»

Article sisè. *Modificació del text refós de la Llei sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2000, de 23 de juny.*

Es modifica l'article 19.1 del text refós de la Llei sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2000, de 23 de juny, que queda redactat de la manera següent:

«1. Estan en situació d'incapacitat temporal els funcionaris que acreditin patir un procés patològic per malaltia o lesió per accident que els impedeixi amb caràcter temporal l'exercici normal de les seves funcions públiques o que estiguin en període d'observació mèdica per malaltia professional, sempre que rebين l'assistència sanitària necessària per a la seva recuperació facilitada per la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat i hagin obtingut una llicència per malaltia.

Així mateix, estan en situació d'incapacitat temporal les funcionàries que estiguin en les situacions especials d'incapacitat temporal per contingències comunes a què es refereix l'article 169.1.a), 1a, 2a, 4a i 5a del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, en els termes dels articles 144, 172 i 173 de la mateixa norma.»

Article setè. *Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre.*

Es fa una nova redacció de l'apartat 6 de l'article 37 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, que queda redactat de la manera següent:

«6. Qui per raons de guarda legal tingui a la seva cura directa algun menor de dotze anys o una persona amb discapacitat que no exerceixi una activitat retribuïda té dret a una reducció de la jornada de treball diària, amb la disminució proporcional del salari, d'entre almenys un vuitè i un màxim de la meitat de la durada de la jornada.

Té el mateix dret qui necessiti encarregar-se de la cura directa del cònjuge o de la parella de fet, o d'un familiar fins al segon grau de consanguinitat o afinitat, incloent-hi el familiar consanguini de la parella de fet, que per raons d'edat, accident o malaltia no es pugui valer per si sol, i que no exerceixi cap activitat retribuïda.

El progenitor, guardador amb fins d'adopció o acollidor permanent té dret a una reducció de la jornada de treball, amb la disminució proporcional del salari, d'almenys la meitat de la durada de la jornada, per a la cura, durant l'hospitalització o el tractament continuat, del menor a càrrec seu afectat per càncer o una altra malaltia greu, que requereixi la necessitat de la seva cura directa, contínua i permanent, acreditada per l'informe del servei públic de salut de la comunitat autònoma corresponent i, com a màxim, fins que el fill o la persona que hagi estat objecte d'acolliment permanent o de guarda amb fins d'adopció compleixi els divuit anys, si bé es pot estendre fins als vint-i-tres anys quan persisteixi el patiment del càncer o de la malaltia greu, diagnosticada anteriorment, i subsisteixi la necessitat d'hospitalització o tractament mèdic i de la cura.

No obstant això, complerts els 18 anys, es pot reconèixer el dret a la reducció de jornada fins que el causant compleixi 23 anys en els supòsits de patiment de càncer o una malaltia greu diagnosticada abans que assoleixi la majoria d'edat, sempre que en el moment de la sol·licitud s'acreditin els requisits que estableix el paràgraf anterior, tret de l'edat.

Així mateix, es manté el dret a la reducció de jornada fins que el causant compleixi 26 anys si abans d'arribar als 23 anys acredita, a més, un grau de discapacitat igual o superior al 65 per cent.

Excepcionalment es manté el dret a la reducció de jornada més enllà dels 26 anys en els casos en què la persona causant acredita una discapacitat igual o superior al 65 per cent, o bé tingui reconegut el grau III de dependència, sempre que persisteixi la convivència amb la persona beneficiària i es continuïn acreditant les necessitats de cura directa, contínua i permanent en els termes i amb l'acreditació que exigeixen els paràgrafs anteriors.

Aquest dret pot ser reconegut a favor de tots dos progenitors, guardadors amb fins d'adopció o acollidors permanents, per la mateixa persona causant, de manera alternativa o simultània.

En els casos en què a la mateixa unitat familiar hi hagi més d'una persona a càrrec que compleixi els requisits previstos, es pot reconèixer el dret a la reducció de jornada a totes dues persones progenitores, guardadores amb fins d'adopció o acollidores, sempre que cadascuna d'elles compleixi individualment els requisits exigits per a la reducció de jornada i es refereixi a la cura de persones diferents.

Per conveni col·lectiu es poden establir les condicions i els supòsits en què aquesta reducció de jornada es pot acumular en jornades completes.

En els supòsits de nul·litat, separació, divorci, extinció de la parella de fet o quan s'acrediti ser víctima de violència de gènere, el dret a la reducció de jornada s'ha de reconèixer a favor del progenitor, guardador o acollidor amb qui convisqui la persona malalta, sempre que compleixi la resta dels requisits exigits.

Quan la persona malalta que es trobi en els supòsits que preveuen els paràgrafs anteriors d'aquest apartat contregui matrimoni o constitueixi una parella de fet, té dret a la reducció de jornada qui en sigui el cònjuge o la parella de fet, sempre que acrediti les condicions per accedir al dret a aquesta reducció.

En l'exercici d'aquest dret s'ha de tenir en compte el foment de la corresponsabilitat entre dones i homes i, així mateix, s'ha d'evitar la perpetuació de rols i estereotips de gènere.»

Article vuitè. *Modificació del Reial decret 1618/2007, de 7 de desembre, sobre organització i funcionament del Fons de garantia del pagament d'aliments.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reial decret 1618/2007, de 7 de desembre, sobre organització i funcionament del Fons de garantia del pagament d'aliments:

U. L'apartat 1 de l'article 2 queda redactat en els termes següents:

«1. El Fons de garantia del pagament d'aliments és un fons sense personalitat jurídica, als quals es refereix l'article 2.2 de la Llei general pressupostària, la gestió del qual s'atribueix al Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions a través de la Direcció General d'Ordenació de la Seguretat Social.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 4 es modifica de la manera següent:

«2. També en són beneficiaris els menors d'edat estrangers no nacionals d'un Estat membre de la Unió Europea que, sent titulars d'un dret d'aliments judicialment reconegut i impagat, compleixin els requisits següents:

a) Residir legalment a Espanya i haver-ho fet durant els dos anys immediatament anteriors a la data de sol·licitud de l'avançament. Per als menors de dos anys, aquests períodes de residència s'exigeixen a qui n'exerceixi la guarda i custòdia.

No obstant això, si el titular de la guarda i custòdia és espanyol, n'hi ha prou que el menor resideixi legalment a Espanya en el temps de sol·licitar l'avançament, sense la necessitat d'acreditar cap període previ de residència.

b) Formar part d'una unitat familiar els recursos i els ingressos econòmics de la qual, computats anualment i per tots els seus conceptes, no superin els límits que estableix l'article 6 d'aquest Reial decret.»

Tres. L'article 5 es modifica amb el contingut literal següent:

«Als efectes que preveu aquest Reial decret, es considera unitat familiar exclusivament la formada pel pare o la mare i els fills i les filles menors d'edat, titulars d'un dret d'aliments judicialment reconegut i impagat, que estiguin a càrrec seu. Formen part de la unitat familiar esmentada la resta dels menors que convisquin al mateix domicili pel fet de ser fill del progenitor creditor d'aliments, la filiació del qual no estigui determinada respecte del seu altre progenitor.

També es considera unitat familiar a aquests efectes la formada pels menors que preveu el paràgraf anterior i la persona física que els tingui a càrrec seu pel fet de tenir-ne atribuïda la guarda i custòdia.»

Quatre. L'article 6 queda redactat en els termes següents:

«Els recursos i els ingressos econòmics de la unitat familiar, computats anualment, no poden superar la quantitat resultant de multiplicar la quantia del salari mínim interprofessional, vigent en el moment de la sol·licitud de l'avançament, pel coeficient que correspongui en funció del nombre de fills i filles menors que integrin la unitat familiar.

El dit coeficient és 1,75 si només hi ha un fill, i s'incrementa en 0,25 per cada fill, de manera que el coeficient és 2 si hi ha dos fills a la unitat familiar, 2,25 si hi ha tres fills, i així successivament.»

Cinc. L'article 7 queda redactat en els termes següents:

«Article 7. *Còmput d'ingressos i patrimoni.*»

1. El còmput dels ingressos de la unitat familiar s'ha de portar a terme atenent les regles següents:

a) Amb un caràcter general, les rendes es computen pel seu valor íntegre, excepte les procedents d'activitats econòmiques, d'arrendaments d'immobles o de règims especials, que es computen pel seu rendiment net.

b) Els rendiments procedents d'activitats econòmiques i dels règims especials es computen per la quantia que s'integra en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost foral corresponent segons la normativa vigent en cada període.

c) Els guanys patrimonials generats en l'exercici es computen per la quantia que s'integra en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost foral corresponent segons la normativa vigent en cada període, sense tenir en compte les reduccions que, si s'escau, puguin ser aplicables de conformitat amb la normativa d'aquells, i minorada de qualsevol de les ajudes públiques que preveu l'apartat f).

d) Quan el beneficiari disposi de béns immobles arrendats, es tenen en compte els seus rendiments com a ingressos menys despeses, abans de qualsevol reducció a la qual tingui dret el contribuent, i tots dos determinats de conformitat amb el que disposa a aquest efecte la normativa reguladora de l'impost sobre la renda de les persones físiques, o la normativa foral corresponent, aplicable a les persones que formen la unitat de convivència. Si els immobles no estan arrendats, els ingressos comptables es valoren segons les normes que

estableixen per a la imputació de rendes immobiliàries la normativa esmentada i la norma foral corresponent.

e) L'import de les pensions i prestacions, contributives o no contributives, públiques o privades, computa com a ingressos.

f) Es computa la totalitat dels ingressos dels membres que formen la unitat familiar de conformitat amb l'article 5.

2. Per al còmput anual dels ingressos i del patrimoni de la unitat familiar, s'han de tenir en compte aquells de què disposi o es prevegi que ha de disposar l'any natural en què se sol·liciti l'avançament.»

Sis. L'apartat 3 de l'article 8 queda redactat en els termes següents:

«3. No obstant això, la quantia màxima de l'avançament a percebre per un beneficiari s'estableix en 300 euros mensuals. Si la unitat familiar està integrada per diversos beneficiaris, aquest límit opera per a cadascun d'ells.»

Set. L'article 9 queda redactat en els termes següents:

«Article 9. *Termini màxim de durada de la garantia del Fons.*

El termini màxim de percepció dels avançaments reconeguts a cada beneficiari es manté mentre hi hagi l'obligació d'aliments, i sense perjudici de l'extinció del dret en els termes que reconeix l'article 22 d'aquest Reial decret.»

Article novè. *Modificació de la Llei 29/2011, de 22 de setembre, de reconeixement i protecció integral a les víctimes del terrorisme.*

La Llei 29/2011, de 22 de setembre, de reconeixement i protecció integral a les víctimes del terrorisme, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeix un apartat 8 a l'article 20, amb la redacció següent:

«8. En els casos en què, havent transcorregut cinc anys des de la comissió dels delictes compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, no hi hagi cap sentència ferma o, si n'hi ha, no fixi cap indemnització en concepte de responsabilitat civil, l'Estat ha d'incrementar, amb la sol·licitud prèvia de l'interessat presentada en el termini d'un any des d'aquell moment, les quantitats per lesions incapacitants fins a arribar a les quanties que recull l'apartat 4. En cas de mort, les quanties percebudes s'han d'incrementar fins als 500.000 euros quan els perceptors de les indemnitzacions hagin estat exclusivament els fills de la persona morta o els fills i el cònjuge no separat legalment o convivent de la persona morta, i fins als 350.000 euros en el supòsit que els perceptors hagin estat únicament el cònjuge no separat legalment o convivent o els pares de la persona morta, o quan hagin percebut indemnitzacions, simultàniament o successivament, els pares juntament amb algun dels fills, amb el cònjuge no separat legalment o convivent de la persona morta, o amb tots dos.»

Dos. S'hi afegeix una disposició transitòria segona, i la disposició transitòria actual passa a ser la disposició transitòria primera, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria segona. *Ajuda complementària per a l'equiparació d'imports.*

Els qui amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret llei 31/2026, de 20 d'octubre, per a la millora de l'acció protectora de la Seguretat Social i d'altres normes socials, no hagin estat indemnitzats en concepte de responsabilitat civil per la comissió d'algun dels delictes compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta

Llei poden sol·licitar, en el termini de quatre anys a comptar d'aquesta data, el reconeixement d'una ajuda complementària, la quantia de la qual està determinada per la diferència entre el total dels imports percebuts pel sol·licitant per danys personals per mort o lesions incapacitants i les quanties que fixa l'article 20.8. Aquestes ajudes s'han d'abonar en tres pagaments, a efectuar en tres anualitats des del seu reconeixement.

Quan hagin estat diversos els perceptors de la indemnització, la quantia global de l'ajuda complementària s'ha de distribuir entre ells a parts iguals, excepte quan hi concorrin el cònjuge no separat legalment o convivent i els fills de la persona morta, cas en què l'ajuda s'ha de repartir a parts iguals entre el cònjuge no separat legalment o convivent, que n'ha de percebre el 50 per cent, i el conjunt dels fills, entre els quals se n'ha de distribuir el 50 per cent restant.

En cas de concurrència de perceptors d'una indemnització, si algun d'ells ha mort en la data de la sol·licitud de l'ajuda complementària, la seva part no s'acreix als altres ni hi tenen dret els seus drethavents.»

Article desè. *Modificació del Reglament general que determina la quantia de les prestacions econòmiques del règim general de la Seguretat Social i les condicions per al dret a aquestes, aprovat pel Decret 3158/1966, de 23 de desembre.*

S'hi modifica l'apartat 2 i s'afegeix un nou apartat 3 a l'article 38 del Reglament general que determina la quantia de les prestacions econòmiques del règim general de la Seguretat Social i les condicions per al dret a aquestes, aprovat pel Decret 3158/1966, de 23 de desembre, que queden redactats de la manera següent:

«2. Als efectes del que preveu aquest article, s'assimila a orfe absolut l'orfe d'un sol progenitor conegut.

Així mateix, es presumeix l'orfandat absoluta quan s'hagi produït un abandonament de la responsabilitat familiar del progenitor supervivent i s'hagi atorgat l'acolliment o la tutela de la persona òrfena per violència contra la dona a favor de tercers o familiars.

3. Quan el progenitor supervivent hagi perdut la condició de beneficiari de la pensió de viduitat segons el que estableix l'apartat 1 de la disposició addicional primera de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, l'orfe té dret als increments que preveu per als casos d'orfandat absoluta l'apartat 1.»

Disposició transitòria primera. *Aplicació de les modificacions introduïdes en matèria de situacions especials d'incapacitat temporal per contingències comunes.*

Les modificacions introduïdes per aquest Reial decret llei en matèria de situacions especials d'incapacitat temporal per contingències comunes són aplicables als processos d'incapacitat temporal iniciats a partir de la seva entrada en vigor.

Disposició transitòria segona. *Aplicació de la nova quantia màxima als avançaments a càrrec del Fons de garantia del pagament d'aliments.*

1. La quantia màxima que preveu l'article 8.3 del Reial decret 1618/2007, de 7 de desembre, en la redacció que en fa aquest Reial decret llei, és aplicable als avançaments que siguin vigents en la data de la seva entrada en vigor.

L'òrgan gestor ha de revisar d'ofici la quantia dels avançaments esmentats, sense la necessitat que les persones interessades presentin una nova sol·licitud.

2. La nova quantia és aplicable des del primer dia del mes següent al de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

3. Les sol·licituds d'avançament presentades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei que estiguin pendents de resolució s'han de resoldre d'acord amb la nova redacció de l'article 8.3 del Reial decret 1618/2007, de 7 de desembre.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a, 7a, 8a, 14a, 17a i 18a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat, respectivament, la competència exclusiva en matèria de legislació processal, sense perjudici de les necessitats en aquest ordre que es derivin de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes; legislació laboral, sense perjudici de la seva execució per part dels òrgans de les comunitats autònomes; legislació civil, sense perjudici de la conservació, la modificació i el desplegament per part de les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allà on n'hi hagi; hisenda general i deute de l'Estat; legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes, i sobre les bases del règim jurídic de les administracions públiques i del règim estatutari dels funcionaris.

Disposició final segona. *Habilitació normativa.*

Es faculta el Govern i la persona titular del Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament, l'aplicació i l'execució del que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final tercera. *Salvaguarda de rang reglamentari.*

Les previsions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per aquest Reial decret llei poden ser modificades per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».
2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, les modificacions que s'indiquen produeixen els efectes següents:

Les modificacions introduïdes a l'article 61.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social i a l'article 27.2 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat produeixen efectes el dia primer del mes següent al de la publicació.

Les modificacions introduïdes als articles 144.4, 169.1.a), 171, 172 i 173.1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social i a l'article 23.2 de la Llei 47/2015, de 21 d'octubre, així com els articles quart, cinquè i sisè, produeixen efectes el dia primer del segon mes següent al de la publicació.

Les modificacions introduïdes als articles 190, 191 i 192 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, així com a l'article 37.6 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, produeixen efectes el dia 23 d'octubre de 2026.

La modificació de l'article 309 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social produeix efectes a partir de l'1 de gener de 2027.

20 d'octubre de 2026.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN